

dannede Mænd i Christiania havde overført Tanken dertil. Men i mine Dine er det forøvrigt slet ikke til Glæde for Loven, at den kommer fra Preussen; thi Preussen har et overmaade godt Skolevæsen. Jeg kan ikke Andet end fremhæve, hvor mærkelig det er, at det samme Ord den ene Dag kan vække Begejstring og den anden Dag det Modsatte. Man har sagt, at vi skulde uddanne vort Skolevæsen efter England; men der see vi netop, hvor forunderligt vi Danstke mangle Blikket for det Systematiske. Skaar sagde et æret Medlem, at de engelske Arbeidere kjendte Nutidens statsøconomiske Principer bedre end vore juridiske Candidater, og jeg saae Medlemmer juble derover og ønske, at Arbejderne i Danmark snart maatte dele det ærede Medlems statsøconomiske Principer. Forleden Dag dvælede det samme Medlem ved de samme statsøconomiske Principer og da udtalte et andet Medlem, at han dog var glad ved, at ikke eet Medlem foruden Bedkommende her i Salen havde det samme øconomiske Princip, og jeg saae da de samme Medlemmer ligesaa glade derover. Det er dog mærkeligt, hvorledes ganske den samme Ting kan vække Glæde den ene Dag og Forfækkelse den anden Dag. Jeg tror altsaa ikke, at man skal angribe Loven, fordi Tanken først er fremstillet af en Mand i Tydskland.

Formanden: Hvis det ærede Medlem vil udstrække sit Foredrag videre, vil det blive nødvendigt nu at afbryde Forhandlingerne og fortsætte dem i et følgende Møde. Jeg gav kun det ærede Medlem Ordet for en kort Bemærkning.

S. C. D. Müller: Jeg veed ikke, om den høitærede Formand erkjender, at jeg endnu har Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem har frendes Ordet, men da Grændsen for en kort Bemærkning allerede er overskreden, maa jeg anmode det ærede Medlem om at gjøre sine yderligere Bemærkninger meget korte.

S. C. D. Müller: Jeg har Banffelighed ved her paa denne min fjerne Plads i denne store Sal at følge den høitærede Formand; men jeg troede, at jeg havde Ret til, ja, den ligefremme Forpligtelse mod Forsamlingen, naar jeg havde brugt et vist Udtryk, der senere var bleven modsagt, ja, havde givet Anledning til de meest forffjellige Udtalelser, da kort at motivere, hvorfor jeg havde brugt dette Udtryk. Det maa vel dernæst ogsaa tjene til min Undskyldning, at min ærede Forgænger forledede mig, idet den korte Bemærkning, som han begyndte, blev uden Afbrydelse af Formanden temmelig lang. Det Andet, man brejede mig, var, at jeg havde sagt, at Grundtvig som bekjendt havde været en Modstander af Souverainitetens Affkæffelse, hvorimod de Mænd, som havde Blikket aabent haade for Aldtiden og Nutiden, vare de, som havde kastet Souverainiteten. Et æret Medlem bemærkede hertil, at Grundtvig havde Examensattest paa, at han havde gaaet i den lærde Skole; men nu skal jeg ganske rolig stille min Betragtning af Grundtvig for den gamle Forfatters egen og det grundtvigianstke Parties Domstol overfor hans. Jeg anseer da Grundtvig for at være baaren af Nordens Aand, men det ærede Medlem anseer ham derimod for at være indelemnt i den sorte Skole.

Th. Nielsen: Det er ikke for at inødegaae det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (C. B. Rimestad), at jeg har taget Ordet; thi hans Vittigheder ere saa vel bekjendte, at det ikke kan være for at omtale dem, jeg tager Ordet, ligesaaletid som for at gjøre ham de gode og store Handlinger stridig, som han omtaler, han har udført. Jeg tager kun Ordet for at sige, at jeg ikke er nogen Modstander af den classiske Dannelse; jeg beklager tværtimod høiligen, at jeg ikke selv har faaet den; kun har jeg Tvivl om, at man er saa grundig hjemme i den paa de Steder, hvor man har lært den, som man giver sig Møje af at være. Jeg har ogsaa Tvivl om, at man virkelig kan læse de gamle Forfattere i Grundsproget, og det er for, at man kan faae denne classiske Dannelse